vorbind cu eminescu

îmi sare măduva spinării
şi cu panaşul ei de luptă-
astfel alerg
    nu nu vreau
    mai strig
    nu vreau chiar dacă n-o să
fiu decît un strigăt de care
trupul să-mi atîrne spînzurat

De plimbăm pe-o cîmpic de
piatră în stînga poatc-i un copac
dar nu se vede îl acoperă copiii
ce răscolesc în el nici ci nu ştiu
în dreapta se aşează în butoaie
se pun in mari butoaie inimi la
sărat

vorbim pe-un cirnp de
    piatră nu vrei îmi
    spune el nu nu vreau
    îi răspund nu vrei îmi
    spune el nu nu vreau
    îi răspund nu vrei îmi
    spune el nu nu vreau
    îi răspund

din focul lui săpat în piatră
dnd dispare
mai râ>nîne un paianjân negru
cămaşa-mi sfîrîie
arsă în dreptul inimii
din trunchi şi pînă-n creştet